

הרבי מנחם בורשטיין
ראש מכון פוע"ה

כיצד לבחור בן-זוג?*

א. מבוא

לאחר שעות רבות של שיחה עם בחורים ובחרות שבאו לשאול ולהתיעץ לאחר שקשרי הנישואין שלהם הילכו והסתבכו, גיליתי שם היו מכינים אותם למספר עניינים מראש - אפשר היה להסיק, בעיות רבות. לפיכך, אספה לעצמי נקודות חשובות המלצות בסיפור יסוד ובדוגמאות קלאסיות, שלדעתי חשוב לאומרן לבנים ולבנות לפני הנישואין. כמובן שנקודות אלו מיסדות על עצות המובאות במקומות רבים בדברי חז"ל, אולם אנו נביא כאן את הנקודות עצמן.

באופן כללי, בנושא של בחירת בן זוג או בת זוג ישנו שלושה סוגים עצות: עצות תורניות ועצות סבתאי. בדברינו נזכיר כמה עצות סבתאי כאלו, שברוב המקרים הן עצות מאוד פרקטיות ואמיתיות, אך צריך לדון בכל מקרה אם הן מתאימות לדברי חז"ל או לאו.

באופן טבעי, בגל שהছיבור שעמו אני עוסק מורכב ברובו מבני ישיבות, הדברים מתיחסים יותר לציבור זהה. למרות זאת, דומני שרוב העצות נכונות באופן כללי לבחירת בני זוג ומתאימות לכלם. כמובן שישנן שאלות אישיות, שהן לא ננסוק, אלא ננסה לבחון את הדברים בצורה כללית.

* שכתב שיעור שהועבר באדר א' תשס"ה. השיעור שומט ונערך ע"י הרב יצחק גראי.

הכוון שאליו שואף בן זוג המועד. הדברים לא באים, חילתה, לפגוע בלימוד 'תורה לשמה', אולם חייב להיות אדם כיוון, מtower ידיעה שכיוון זה יכול להשתנות.

נביא כתע דוגמא להבנת עניין 'תוכנית המתאר'. זכור לי מקרה שאירע לאחד מהבריות מהישיבה, שנפגש עם בנות רבות לצורך חתונה. לילה אחד, כשהוח מוואש מהפגישה עם הכת הארבעים-אחד, נשכב על המיטה ואמר בקול שבור: 'זה לא עסוק, וה פשוט לא הולך. אני מכיר כבר את כל רחובות ירושלים, ואולי את כל השכונות החדשות'. תמיד השתקתי לנחם ולעוזד אותו, אולם הפעם אמרתי לו באופן ברור: 'אם תמשיך בדרך זו, בעוד שבועיים תספר את הבית ה-43, אחד-שבועיים נוספים את הבית ה-44, וכן הלאה'.

חברי ממש גובל: 'מדוע אתה מקלל אותי? ', הוא טען בזעם. אמרתי לו שאין לו תוכנית מתאר, אך הוא ענה לי: 'דווקא יש לי תוכנית! חורת מהצbara לישיבה וביה אני לומד טוב...'. הסברתי לו שאמנם הוא לומד כתע, אולם אין לו ידע וכיון. עם הזמן הלימוד נעשה רופף יותר, וכשכנותות שואלות אותו מה הוא רוצה בחיים - הוא עצמו אינו יודע. הצעתי לו לבנות תוכנית לימוד ותקדמות לשולשיה חודשים, רק לאחריהם הוא ישוב להיפגש עם בנות.

חברי החל בביצוע התוכנית, נכנס באופן רציני ללימוד ופרה. לאחר כחודש וחצי הוא ניגש אליו בסערה ואמר: 'ה策ת חיי הגיאת: תמיד חלמתי על בת תלמיד חכם, וعصשו策תו לי. כבר עברנו-phות או יותר את התוכנית, וعصשו זה באמת יצליותי. למרות שעניתי בפנים נפולות שבמקום להצלחה הוא הגיע למספר 43 ו-44, הוא החליט להסביר תשובה חיובית. לאחר מספר שעות, הוא שב ואמר: 'הכל בගלדר. כבר אני חפץ בהצעה. אךدع לך שם כל התוכנית הזאת לא תצליח, כל חיי אזכור לך את הזרבי'.

חברי באמת הפסיד את ההצעה הזה, אולם המשיך בתוכנית שבנוינו ולאחר ארבעה חודשים, כשהרגיש מושב בלימודו, שב לשמעו הצעות. אמרתי לו שכעת המניין עוד יש לדעת, כי בנות המצויות בגיל הנישואין ומתחתנות עם בני תורה הן בדור-כל מתוכננות יותר ו יודעות את כיוון בחיים, אך שבאופן טבעי רצוני לדעת מהו עם ההצעה השלישית או הרביעית - עדין היה נשאר בתחום הנורמה.

ונסה לבנות את הדברים על פי הסדר: ראשית עוסק בשאלת מתי להתחיל להפגש, אחר-כך נברר כיצד לבחור בן זוג או בת זוג, בשלב השלישי נבחן כיצד לברר על בן או בת הזוג, ניתן מעט דגשים ועוזרת לשלב הפגשות, ולבסוף - עוסק בשלב ההחלטה על חתונה.

ב. מתי להתחיל לשמעו העוזות?

1. בניית 'תוכנית מתאר' – כיוון בחוץ

למרות שהשאלה מתי להתחיל לשמעו העוזות הינה שאלה אישית מאוד, ויש להתייעץ לגביה באופן אישי, נראה כי ישנה נקודה כללית חשובה ביותר - הצורך בתכנון ובחרית כיוון החיים. ניתן להמשיל את הדבר לתוכנית מתאר, המוכרת לנו מעולם הבניה. כשהבאים לעירייה ובקשיים לבנות בית, מקבלים תוכנית מתאר, הנקבעת לפי שיקולי תכנון רחבים וגדירה כיצד וכמה מותר לבנות. תוכנית המתאר משתנה פגמים רכבות, אולם היא קובעת את הכוון החתולתי ונוננת לאדם אפשרות להחנן באופן ראשון היכן מותר לו לבנות והיכן אסור.

כך גם במהלך החיים. כשהאדם מדבר על נישואין, צריכה להיות לו תוכנית מתאר כלשהו - כיוון מסוים לתכנונו בחיים. כאשר לאדם כיוון מסוים, הוא מבולבל מצד עצמו, וגם ההצעות שיקבל יגיעו מכיוונים שונים ומלבלים.

ישנם רבים שתוכנית המתאר שלהם נבנית על גבי הבנות שהם נפגשים עמן. נפגשים שוב ושוב, ובכל פעם מגדרים עוד נדבך בתוכנית המתאר, כך שלאחר מפגשים רבים מתגבשת התוכנית. למעשה, הדבר אינו נחוץ! עדיף לגבות את התוכנית מראש, בידעה כי במהלך החיים הכל יכול להשתנות, אולם חייב להיות מראש כיוון מסוים. עוד יש לדעת, כי בנות המצויות בגיל הנישואין ומתחתנות עם בני תורה הן בדור-כל מתוכננות יותר ו יודעות את כיוון בחיים, אך שבאופן טבעי רצוני לדעת מהו

במיוחד בשאלת הבగירות והמכוניות לנישואין, צריך הבחירה להתייעץ עם אדם המכיר אותו וידע ליעץ בהתאם.

שנית, יש להעיר לגבי התרבות ההורית. למרות שלhorim יש שיקולים משליהם בזורך כלל יש להם כוונות טובות וניטין רב בחיים, ולכן יש מקום רב לשימוש את דעתם בשאלת מתי להתחיל להיפגש. מאותה סיבה, גם כשהם מציעים - חשוב לשימוש מהם.

ג. כיצד לבחור בן או בת זוג?

1. העיפויות

במשך שנים, האדם בונה לעצמו מערכת של ציפיות. לעיתים, הוא חולם לפגוש מלאה. מצב בעיתי במיוחד נוצר כאשר בחור נפגש עם מספרבנות או שכחורה נפגשת עם מספר בניים, והוא (או היא) מתלהבים מהתכוונות מסוימות. הבחירה רואה חסד עצום אצל אחת, גודלות מיוחדת אצל השניה וצניעות מדיהימה אצל השלישית. כאשר העיפות אלו אינן מתממשות, הוא יגען על תוכנות מסוימות, וכל עוד תוכנות אלו אינן קיימות באותה עוצמה אצל הבנות שהוא נפגש עמן להבא - הוא אינו מרוצה.

לפעמים מערכת העיפויות היא גדולה כל-כך, עד שמצוים לתוכנות מנוגדות. האדם רואה תוכנה מסוימת אצל האחת ותוכנה שנייה, מנוגדת לה, אצל האחרת, וכך אשר מציעים לו להיפגש עם השלישית - הוא רוצה שייהיו בה את שתי התכוונות גם יחד. לפיכך צריך לדעת שפעמים הקב'יה חונן בת או בן בתוכנה כלשהי במינון גבוה, ואצל שאר האנשים תוכנה זו נמצאת במינון נמוך יותר. כאן צריך להתרשם מעט ולהיות מציאותי.

2. שליחושים רבים למקום

רבים מתלבטים בשאלת מי לשמעו הצעות. יש הסבורים שכפי שישנם פסולי עדות, כך ישנים 'פסולי הצעות': ההורים פסולים כיון שהם מתעניינים רק בכיסוף וביפוי, דודים ושכנים ודאי פסולים - 'הרוי הם מכירים אותה רק כשהיא קטנה', לרבות בישיבה יש אינטנסים זרים, להציג בת של מישחו שאינה מצליחה להינשא, וכן נותרנו עם תחום-מציעים מצומצם ביותר.

למעשה, הדבר תלוי בגיל: בגילאים העזיריים (18-21) בדרך כלל מוכנים לשימוש הצעות רק מאנשים בודדים, החל מגיל 22 מתחילה לשימוש הצעות גם מאחרים, למרות החשש שהם אינם מכירים מופיע, ולאחר זמן מסוים, כאשר האדם יצא ומגלת שההצעה לא-תמיד תלויות למי שהציע אותה, מבנים כי יש צורך באמונה וכי הרבה שליחים למקום. צריך להבין שגם אדם מולל בי, אלא להבין בצורה מבוגרת שליחים רבים למקום.

3. באיזה גיל להזחות

גיל החתונה הוא עניין אישי מאוד, וכדי לכל אחד להתייעץ על קר עם אישיות רבנית מתאימה. אבי, שלמד בישיבת מיר, סיפר לי על חבר שהתחתן בגיל 40, וכששאלו אותו אם הוא מרוצה, ענה שם היה יודע שהוא כל-כך טוב, היה מתחנן כבר בגיל 38. באופן דומה, מספרים שמנdeg ליווי השובינים התחיל במיר, שם היו כמה זקנים שהיו צריכים ממש ל思וחות אותם בחתונתם...

אי-אפשר לקבוע שחייב להגיע לגילאים כאלה, ואי-אפשר גם לקבוע שחייב להתחתן בגיל צער מאוד. הדבר תלוי בבריאות הנפשית ובמוכנות הרגשית, אך ניתן לציין שחי נקודות חשובות בעניין זה:

ראשית, במיוחד לבני תורה דעתם כי הנישואין אינם תחליף לפתרון בעית, ולכן אין להתחיל להיפגש כפתרון לביעית ההרופפות בלימוד. לפיכך נראה כי

2. התביעות

4. המראה החוועני

נושא זה הינו עדין ביותר וניגע בו בקצרה. נראה שאין להיכנס להגדירות ולאפינויים מדוייקים בעניין היפי. על בחור מסוימים בישיבתנו היה ידוע כי הוא מתחפש כליה יפה. בבדיקות איתלו לי בישיבה לחיות מספר שנים כמספר הבוחרות שאtan הוא נפגש. לבסוף הוא התנתן עם בחורה שאיש לא היה מגדיר כיפה באופן מיוחד, אלא שהגדירת היפי בעניינו הייתה שונה לחולוטין... לפיכך, גם כאשר חשוב לאדם המראה החיזוני, יש לדעת שעשוות להיות דעתות שונות בנושא זה, ואין לקבוע מראש מהו שבחורה מסוימת אינה יפה.

5. מסירות נפש ללימוד תורה

בנוסף לרבות חוששות מפני נישואין עם בן-תורה, שמא על הפרנסה יוטל עליוון בעוד הבעל ישב וילמד. הן חוששות: כיצד נתרפנס אם אהיה בשמירת הריוון? וכייד אוכל לעבוד, לטפל בילדים ולנהל את משק הבית? אני מסוגלת.

בדרכן כלל בת כזו אינה מבינה את מהות הלימוד והшибתו. במאמר מסווג יש לציין שלעיתים קרובות בחורי ישיבה עובדים בעבודות קטנות מודמדות, ומרוחחים מעט כסף; אולם ככל זאת - נשים רבות נרתעות מכך.

ראשית, יש להבחן בין האחריות על הנושאים הכספיים לבין השגת הכספי באופן מעשי. בנות לרוב רתונות דוקא מהאתירות על הנושאים הכלכליים, וגם אם הן מוכנות להשكيיע ולעבוד - הן חוששות שם לא יעשו זאת לא יהיה בבית מה לאכול. לכן, ראוי שדוקא הבעל יוטל על עצמו את האחריות לנושאים הממוניים, גם אם האישה היא היוצאת ומפרנסת הלכה למשעה.

באופן כללי יותר, יש לבחן למסירות נפש לתורה. יתכן שגם אם ישנה מסירות נפש, באופן מעשי הבעל הוא זה שיצטרך לדאוג לפרנסה; אך יש לדעת כי מסירות הנפש לתורה באה לידי ביטוי בכית באופנים שונים, ולא רק בשאלת הפרנסה.

שלב חשוב מאוד במבנה הציפיות הוא ההתביעות. פעמים רבות ישנן תוכנות שהאדם מחשיב אותן לחשובות ביותר במהלך הפגישות וההצעות, אולם בחיים עצמן הן כמעט שאין ממשמעות. לדוגמה: מידת ההצלחה בלימודים. אמן לא צריך לבחור בהכרה שהתקבילה להביא את תעודתה לביתה, אולם לא לכל אחד מתאים להיות עם הגאון של הכיתה. כאשר עד גיל 18 חיים בעולם של ציונים והישגים, נראה כי זהו הדבר החשוב ביותר בחיים. נכון שטוב שיש לבן הזוג ראש טוב/, ויתכן כי הציונים הטוביים בהם ידי בטוי בתחוםים נוספים; אולם במהלך החיים נראה שהדבר פחות משמעותי.

כל אחד בונה לעצמו מערכת של ציפיות ותוכנות, אולם חשוב לדרג את התוכנות ולהגדיר אילו מהן החשובות ביותר, "זוהרג ובל עבור", ואילו הן החשובות פחות. כאשר בונים את מערכת הציפיות, כדי להיוועץ באדם הקרוב, ולבדוק שהציפיות שבנוו באמת משמעותיות.

3. הזירות מוחיקו של דמות

בעניין הציפיות, יש לשים לב לבעה נוספת. פסיקולוגים טוענים כי האדם מדמיין את בן או בת זוגו על-פי דמות מודרכת מוכרת: בן מדמיין את בת זוגו בדמותה של אמו או בדמות אחות שהוא מעריך, ובת מ晦שת בן זוג דומה לאביה, לאחיה או לרבי שהיא מאוד מעריכה. חשוב לציין שגם הדמות המודרכת הייתה פעם עיראה, ולא כל התוכנות שיש בה כתעת היו בה כבר בצעירותה.

ספרדיים רבים פותחים באמירה 'עד בימי ציורו התבלט בתכונותיו...'. דבר שפעמים רבים אינם נכוון. צריך לדעת כי אכן ישנים מיוחדים שכבר בימי ציוריהם התבלטו, אולם ישנים גם אנשים טובים וישראלים, בעליים טובים ונשים טובות, שבימי ציוריהם היו אנשים טובים אך לא יוצאי-דופן ומיוחדים, ואולי דוקא בשל כך הם גדלו והפכו לאנשים טובים ומוסרים. לפיכך, כאשר בת נפגשת עם בן-תורה, עליה לדעת שלוקח זמן לגדל בתורה.

6. בת תלמיד חכם

חול' דברו בשבח הנישואין לבת תלמיד-חכם. אין כוונתנו לפסול ח'ז' בנות רבות וטובות שאינן בנות תלמיד-חכמים, והדבר תליי באישיותו של כל אחד ואחת. למרות זאת, נציין מספר נקודות בעניין.

אחד מהיתרונות החשובים בנישואין לבת תלמיד-חכם הוא העובדה שהבת ראתה את אביה יושב ולומד. יתרון שיתרון זה קיים גם בבתו של פרופסור בתחום שאינו תורני. עצם העובדה שתרבות הפנאי שהונכת עליה היא תרבות של לימוד - ממשמעותית מאוד מבחינת בחור החפץ להקדיש את עיתותו לתורה.

אמנם, יש לדעת שלפעמים דוחוקה לבת תלמיד-חכם ישם 'זוגדים' לדרכו של אביה, והוא אינה רוצה בבחור תלמיד-חכם. גם כאשר לבת ישנה הערכה רבה לאביה, יש להיזהר מפני מצב בו היא מצפה שבעליה יהיה גדול כאביה, ואני זכרת - לדברינו לעיל - שחתנה עוד לא הספיק את מה שאביה כבר הספיק.

7. הישר והכובש

הדבר אינו סוד, שישנם אנשים שנבראו אנשים נוחים מטבעם, וישנם אנשים שנבראו בעלי טבע קשה מאוד, אולם כיוון שהם בני תורה ובנות תורה הם עובדים על מידותיהם ומתקדמים. צריך לדעת כי לכל אדם ישנן מידות נרכשות ומידות טבעיות.

חלק מהרבנים אומרים כי דוחוק אדם שעוכד על מידותיו הוא אדם שמתקדם. מאידך, הסכנות טענות כי יש לבחור דוחוק באדם שהתכונות הטובות טבעיות אצלו מעשה אין לבטל עצה זו. פרקטית, עדיף להיות עם אדם נעים הליכות, ולא עם רע-מוג.

ד. כיצד מבקרים על בן או בת הזוג?

1. זהירות מהגדרות

בנושא הבירורים ישנו סוגים שונים של אנשים. יש המבקרים וחוקרים על כל הצעה והצעה, ויש שלאחר מספר דקotas מסוימים לפגישה בלי לברר כלל. ברור כי הדבר אישי ותלוי בטבע כל אחד ואחת, אולם באופן כללי ישנה דרך ביןיהם: יש חשיבות לבירור מסוימים, ולפעמים בירור מינימלי עשיי למנוע כאב-לב לבן ולבת.

הבעיה בבירורים היא שאנשים שונים מגדירים דברים בצורה שונה. אין הכוונה רק להבדלים משמעותיים - כאשר אחד אומר 'אדול' ומתחoon למינדים פיסיים, ורעוון מתחoon באותה מילה לגודלות רוחנית - אלא להבדלים הקיימים אפללו כאשר שני בני אדם מדברים על אותה תוכנה. אצל אחד, 'שקט' פירושו מופנים וסגור, ואילו אצל השני, 'שקט' פירושו אדם מאד פתוח אך לא רעשן. לפיכך, כששאלים על התוכנה מסוימת - אין די בהגדרה כללית. יש לברר את הכוונה ולפרט מעט יותר.

2. כיצד באמת יודיעים להזהות

כל מי שהתנסה בשלב הבירורים יודע כי תמיד כולן נפלאות: כל הבנות הן בעלות חסד, טובות לב ונחמדות, וכל הבנים הם בני תורה, אמיתיים ושקדניים. לציירנו, לעיתים משולבים בבירורים אינטנסיבים שונים, ואנשים שלא בקיאים בהלכות לשון הרע אומרים דבריהם בצורה לא-מודעית.

מעשה בגבר אחד, שרצה לשיזוך לבתו את ה'עלוי' של הישיבה, למרות שבתו הפשעה בבחור רגיל - בחור טוב בעל מידות טובות. האב פנה לאחיו הר'מים, ובירר על הבתו. לאחר שהר'ם ראה שהאב ממשיך ושאל על דרכו בלימוד, על התמודחו ועל חריצותנו, הוא השיב: ראש ישיבה הוא לא יהיה, אולי ר'ם. תשובה זו גרמה לכך שלאחר פגישות רבות, בעוד בני הזוג רצוי מואוד להתחתקן - האב התנגד ומשיכפה לא הניח להם להינשא. הר'ם הזה טעה בדיות. היה עליו לשאול למי מדובר, ומה הابت חפשא, וכך היה יודע לענות בצורה נכונה יותר.

ה. דגשים לשלב הפגישות

1. מטרת הפגישות

אחד מהמטרות המרכזיות של הפגישות היא לבחון כיצד בן הזוג 'מתחבר' לבת הזוג שהוא נפגש עמה. אמנם, יש לזכור שהתחווה הטבעית של ההתחברות אינה מספקת, ויש לבדוק נקודות שהאדם מחשיב אותן למשמעותיות.

2. הבנה לפגישות

לפני שמתחילים להיפגש, יש ללמד והיטב הלכות יהוד. יש בהלכה הנחיות ברורות בנושא זה, וגם אם מחייבים להקל - אין לסתות מהן.

נושא נסוף שיש לשים לב אליו הוא החיגינה האישית וצורת הלבוש. דגש זה מיועד בעיקר לגברים, שפעמים רבות אינם מקפידים בתחום זה. אמנם לא צריך לעשות הצעות, אולם גם יש לשומר על יחסיו אווש מזימליים.

3. העפיה מהמפגש הראשון

ישנם המקרים שכבר בעשר הנקודות הראשונות של הפגישת הם ידעו אם הבחורה שם נפגשים אתה היא האישה המיועדת להם או לא. חשוב לדעת שבדרך כלל אין להחליט מהר מדי.

מעשה בבחור שלאחר פגישה אחת חזר ואמר לי שאינו רואה טעם להמשיך. הוא סיפר שהפגישה ארוכה שעעה וחצי ובസך-הכל היה נחמד, אך בחור רציני מהישיבה אמר לו כי כשהוא פגש את אשתו - כבר בעשר הנקודות הראשונות הוא ידע שהוא מרובה המול, והוא רציני גם את אותו בחור בתקופת הפגישות, וכברטי שהוא התייעץatri לפני פגישתו השנייה עם אשתו וממש עשה לי טובות כשבsecsים לצאת אליה. ניגשתי אליו, ואמרתי לו כי אני שמה לראות שכעת הוא מבין שאשתו כל-כך טובות, עד שהוא מרגיש שכבר במפגש הראשון היה ברור לו שהוא יינשא לה.

בצדណע אם הפרטים שביררכנו אכן נכונים? ניתן לציין שני סימניםבולטים לבירורים נכונים: הראשון הוא מידת התחלהבות בדברי הנשאל כאשר הוא מפרט על מידת או חכונה מסוימת; והשני הוא זהות הנשאל. עדיף לשאול אדם המכיר את חי' הבהיר או הבהיר ממסגרת החיים המשותפים בפנימיה. ישנם אנשים שהם בעלי חסド גדולים, אולם בפנימיה מתגלגה כי הם שכחו שחשיבותם גם לא להעיר חבר ישן.

3. בעיות בדיאותיות

אם יש לבירר על בעיות רפואיות של בן הזוג המועד? שאלה זו רלוונטית במיוון אשר גם לצד המברר יש בעיה רפואית.

אם אכן מתגלגה בעיה רפואית, שאלת התמודדות עם הבעיה מתחילה לשתי שאלות שונות: כיצד בני הזוג יסתדרו עם הבעיה במהלך חייהם, והאם הבעיה עלולה לעבור ילדים. על השאלה הראשונה ניתן להסביר פשוט באמצעות בירור אצל אנשים שיש להם את הבעיה המדוברת. הבעיה השנייה - הבעיה התורשתית - סובלת בדורנו מניפה גדולה. יש מקרים על בעיות רבות שהן תורשתיות, אולם יש גם בעיות שאין תורשתיות כלל. ניתן לבירר שאלה זו, ספציפית לכל בעיה, במקרה פועעה. המחלקות לגנטיקה בכדי החולים יכולות לחת לבני הזוג דו"ח מפורט על מצבם. הבדיקה אינה יקרה, והוא מפרט את הבעיה ואת אחוזי הסיכון שהילדים יחולו בה לעומת אנשים אחרים באוכלוסייה.

לאחר קבלת הנתונים מהמרכו לגנטיקה, כאשר הזוג מקבל נתונים על אחוזי הסיכון לחילות במחלה, ניתן לפנות לרבניים וליעצים רפואיים ולברר את משמעות הנתונים. קודם שمبرורים, יש להזכיר מאד שלא ליצר תווית על בן הזוג או על בת הזוג בשל בעיה רפואית מסוימת.

5. עלויות וירידות

לעתים עולה הרגשה של 'עלויות וירידות': בשלב מסוים בני הזוג כבר החליטו שזה זה, אך לאחר-כך הרגשו שהדבר נסחף והם כבר אינם מתגעגעים לפגישות. יש לדעת כי תופעה זו היא נורמלית. כמו שיש עלויות וירידות בלימוד, כך גם בפגישות.

6. מתי לחשוף בעיות?

שאלת שמתלבטים בה רבים היא מתי לחשוף בעיות מסוימות שיש להם. יש להיזהר מאוד בנושא זה: בעיות לא-משמעותיות - עדיף לחשוף אותן מאוחר. יש בעיות שצריך לחשוף לפני תחילת היחסות, יש צורך לחשוף לאחר כ-30% של קשר ('שליש גדול'), לדברי מורי'ן הרוב מרדכי אליו שליט'יא), ויש צורך לחשוף ורק סמוך לאירועין.

באופן כללי, אדם שיש לו בעיה מסוימת צריך להתייעץ עם מורה הוראה בשתי שאלות: ראשית - אם הוא חייב לחשוף אותה; ושנית - מתי עליו לעשות זאת. כמובן, השאלה הראשונה מעוררת שאלה עקרונית, האם ניתן לבנות זוגיות נסונה עם הסתרות. לעיתים, גם אם יש לחשוף בעיה מסוימת, יש להיזהר שלא לעשות זאת בשלבים הראשונים של הקשר, כיון שהדבר עלול ליצור דחיפה ולא להתקבל בפרופורציה הנכונה.

אם עליינו לדוחות לאנשים אחרים על בעיות שגילינו אצל אדם שנפגשנו אтоוי יש לזכור שלא תמיד יש חובה הלכתית לדוחות על הבעיות הללו, ופעמים רבות הדבר אסור באיסור חמור. עניינים אלו נוגעים בدني נפשות, ולכן תמיד חובה להתייעץ בהם עם סמכות הלכתית.

7. סום היחסות

פעמים רבות נשמעת הטענה: 'אנו מתאימים שכלי', אולם רגשית כמעט שום דבר לא מתחפה.../. כשבודקים טענות כאלה, מוצאים שהזוג נפגש שעות רבות, אולם

אפשר להתחנן ולקיים נישואין מאושרים גם אם בני הזוג הגיעו להכרה שהם יתחתנו 'זכ' בפגישה השלישית. לא כל אחד מתחנן מהאהבה מבט ראשון, וליתר דיוק - 90% מהאנשים אינם מתחננים בזורה זו, ואינם מאושרים פחות. זה לא נראה אם מתרחשת אהבה מבט ראשון, אולם אין לצפות לכך מראש.

4. מהלך הפגישות

מה עושים ברגע השקט? לעתים קרובות, בחורים שבים מפגישה ומספרים שהפגישה הייתה נဟרת, אולם במאצעה היו רגעים ארוכים של שקט. צרך לדעת כי הדבר טבעי ונורמלי. כדי להcinן מראש נושאים לדין ולדיבור ברגע השקט האלון, כדי שלא יפריעו; אולם יש לדעת כי קיום של רגעים כאלה הוא מצב נורמלי וטבעי.

לעתים, יש להציג לבני תורה שלילהם להיות ג'נטלמנים - אנושיים - במהלך הפגישות. דוגמא להוסר אנושיות מועצת היא מעשוו של אחד הבחורים, שלא רצה שייאו אותו מגיע לשער המכלה שבה למדת הבוחרה, ולכן השair אותה בלבד במקום החשוך בשעה 2:00 בלילה. דוגמא נוספת היא זו של בחורים 'ספורטאים', החודדים במרץ לארכאה ולרוחבה של ירושלים בעוד הבוחרה בקשי עומדות בקצב. בחורים אלו גם אינם מציעים לknoot לבוחרה שתיה, מחשש לספק קידושין...

יש לזכור כי מידת בסיסית של אנושיות רק מעלה את כבודם של בני תורה, ויש להקפיד הרבה בעניין זה.

נקודה חשובה נוספת (הRELONITY גם לחיים המשותפים), נוגעת במיוחד לבחורים שאין להם אחיזות בגילם. ברור שישנם הבדלים בין העולם הגברי לנשי, ופעמים בוחר שאינו מכיר את העולם הנשי אינו מבין כיצד בוחרה יראת שמים בעלת מידות טובות משקיעה חצי שעה בהסתrokות, ומשקיעה שעתיים מחייבת לknoot נעלים. דברים אלו נראים מוראים לחלק מהבחורים, אך עליהם לזכור את יהודו של העולם הנשי.

יש לדעת כי בחים, הפניות שרוצים לעגל עשוות מברזל. אדם אינו משתנה מכך אל הקצה. אפשר לאחר התהוננה לנסות לשנות אי-אלו דברים, אולם אין להסתמך על כך בשל הפגישות וההחלטה.

ג. הוחלה

1. כמה להיפגש עד הוחלה?

התשובה לשאלת זו היא אישית ביותר. מעשה בחור מישיבת מיר, שהיה שקדן גדול וערב אחד הודיע לחברותא שלו שהוא לא יגיע מכיוון שהגיאו חורו להתחילה להיפגש. כשהור מפגישה, והחברותא שאל אותו איך היה, הוא סיפר כי החורים משני הצדדים נפגשו, ולאחר מכן הם ישבו ביחד. אחרי כעשרים דקות, אמרו המכינה את ראהה לחדר ושאלוה: 'זע, אפשר לומר מול טוב?'. הבחור, שהיה מעט 'חוצפן', אמר שעוד לא, ורק לאחר עשר דקות, כשהאמו שאלה שוב, הוא ענה שכבר אפשר. כך, לאחר חצי שעה כבר הייתה הוחלה, כמו באגדות - הם חיים באושר וועשר עד עצם היום הזה.

אני אומר שכן צריך לנוהג, אולם יש לדעת כי "מה" איש לאיש" (פרק ז' ע"א) ושליחים רבים למקום, וכי שוטר על הקב"ה שליח לו שליחים - הקב"ה מקל עליו. לעומת זאת, דוקא מי שחי בחברה שבה חייבים לסדר את כל העניינים לפני הוחלה, דרכו מעט קשה יותר.

המסקנה מהסיפור אינה לשנות את אופי הפגישות בציבור הדתי-לאומי, אלא להבהיר שלכל אדם יש את מערכ הפגישות ואת הומן הרואי לו, וכך לו להתייעץ עם אנשים קרובים.

תמיד במקום אחד. הגיוני ביותר כי בשל ההגבשות ההלכתיות ובשל הפגישות הקבועות במקום אחד בלבד, לא נוצר קשר חוויתי.

צריך כמובן לדעת את הגבולות. לעיתים כדי לשאול הרבה, ולעתים הוא יתר להיפגש במקום אישי יותר, על גבול היהודי, שקיים סיכוי גבוה יותר שתתפתח בו קשר חוויתי אישי. עצה זו חשובה במיוחד לבני הציבור הדתי-לאומי היישובי, בו לצד השיחות על מהות החיים ועל חינוך הילדים, יש חשיבות גם לצד החוויתי.

לעתים, בחורים חשובים שבת זוגם רוצה להיפרד מהם, ומפני החשש שכבודם יגעים הם יזומם את הפרידה. לעיתים מתרבר שהבחורה רצתה להמשיך בקשר, וכלל לא רצתה לסיומו. חשוב לדעת גם אם הבחור מרגיש רצון לסייע את הקשר, מכובד יותר לגרום לתהונה שזו החלטה משותפת. גם אם הדבר אינו מתאפשר, והבחור הוא היוזם את סיום הקשר, יש לומר את הדברים בצורה אונשית ומכובדת.

8. פגישות במקביל

שאלת נוספת לרוב נוגעת לאדם הנפגש עם אחד או יותר, ומציעים לו הצעה נוספת. האם עליו להיפגש עם שתי ההצעות במקביל? הרי הוא מפסיד את עסקת חייו?

באופן אישי, אני מתנגד מאוד לפגישות במקביל. במקרים כאלו ניתן להציע לבחור הצעה שלישיית, כדי שירגש שהוא לא 'mpsיד הצעה'. פגישות במקביל פוגעות בגישה ופוגעות ביחס לשני האנשים שאותם נפגשים.

9. 'אני אשמוד אותו/ה...'

פעמים בחור נפגש עם בת זוג שמצוות חן בעיניו (או להיפך), אולם תוכנות מסוימות שהיא מאוד מפריעות לו. לעתים, הבחור אומר לבוכו שהוא כבר ישנה את התוכנות הללו במהלך החיים המשותפים.

4. קביעת תאריך החתונה

נקודה אחרת שחוות להציג היא כי לאחר החלטה, אין לדבר עם בת הזוג על קביעת תאריך החתונה ללא התיעצות אישית. חשוב להזכיר עם אברך כיצד לקבע את תאריך החתונה מהabit של הלכות נידה. באופן כללי, יש לדעת שאת תאריך החתונה הכללה קובעת, בהתייעצות עם מדינכת הכלות שלה, והוא נושא שלא ראוי לדבר עליו בין בני הזוג.

5. סיום

לא פשוט לבנות אחת מחורבות ירושלים, אולם אתגר זה מוטל علينا. כל אחד יבנה היטב עוד חורבה, וככל שתיבנה עוד ועוד חורבות, נזכה אי'יה לבניין בית המקדש במהרה בימינו, אמן!

2. הקושי בהחלטה בגין מבוגר יותר

טווה גילאי הנישואין המופיע בغمרא הוא 24-20. ואכן, לאחר גיל 24 מופיעה 'התאכנו' מסוימת. האדם מרגיש כי בכל שנה הוא נהיה יותר ויותר חכם, ואומר לעצמו שטוב שלא התהן קודם לכן, לפני שידע כל-כך הרבה.

אדם צריך לדעת כי לאחר גיל 24-25, לעיתים לגיל יש השפעה על התעaskות בנקודת מסוימת. כל אדם מוותר על דברים לפני החתונה. אחד מוותר יותר, אחד מוותר פחות. אחרי החתונה, רוב האנשים מרגישים שבעצם לא יותר כל-כך.

3. ההתלבשות

ישנם אנשים המרבים להתלבט אפילו כאשר הם קונים פריט קטן. אין להתפלא שאנשים אלו מתלבטים הרבה כאשר הם בוחרים להם בן זוג. מעשה ברב צבי יהודה, שהודיע פעם בישיבה שבhour מסוימים התארס. כששאלו אותו בחור אם הדבר נכון, הוא ענה שהוא לא התארס, אך כיוון שלא היה לו ברירה - 'מה, אני/atova עם הרב צבי יהודה?' - הוא התארס. הרב הבהיר לעומק את הבוחרים, וידע כי יש לדוחוף את אותו בחור להחלטה.

מעשה בבחור בישיבה מיר, שאבי לקח אותו לתחנת האוטובוס לקראת פגישה, וראה שהוא אינו עולה. הבחור הסביר שהוא חושש שאולי השידוך אינו טוב, וכן חושש לעלות לאוטובוס. לאחר שנים, כאשר לאחר חששות רבים הבחור התארס, אבי פשט פתח את הדלת וזכה אותו פנימה למסיבת האירוסין. ואכן, לאחר הנישואין הוא סיפר שהוא התהן רק בגלל לחוץ של אבי. אבי שאל אותו: 'האם רע לך?/ והוא השיב שלא רע לו, אך הוא אינו בטוח שזו היא האישה שלא חיכה כל ימי. רק לאחר שנולד בנו השני, הוא ניגש לאבי ו אמר לו כי הוא מרגיש שטוב שהטהן אתה, ורק כתע הוא מבין איך אישה נפלה יש לך.

צריך לדעת שישנם אנשים המתלבשים בהחלטה מתוך מחשבה שעצם ההתלבשות מעיד על אי-התאמאה. יש לדעת שתהליך ההחלטה לוקה זמן מסוים, ואין להחר.